

MIQUEL IGLESIAS

representant exclusiu de les màquines de cosir **SINGER**

Ferreteria : Bateria de cuina

Pisa : Flors artificials

Plaça de les Illes, 14 : Granollers

BAR LA BOHEMIA

Begudes de tota classe

: Ressonons variats :

Punt de reunió dels footballistes

PALMA, 37 : GRANOLLERS

Una vegada vaig ésser ric

Era un tristíssim cap-vespre del mes de març. Aquell dia, com vulgarment se diu, tot m'havia anat al revés; sortia jo del treball i'm dirigia vers a casa, passant per carrers foscos on no's veia la més lleugera ombra d'ànima viventa. El vent xiulava fortament, aixecant remolins de pols entorn meu. I, com que estava entristit i molt fadigat del treball, vaig decidir, a l'arribar-hi, sopar i anar-me'n desseguida a dormir.

Tal dit, tal fet: al cap de mitja hora escassa ja'm ficava al llit, quedant desseguida més adormit que un tronc. Més, — ¡cosa estranya! — tant va ésser adormir-me com tornar-me a despertar, trovant me a casa d'un senyor molt conegut meu, que era notari, que'm va entregar un feix de bitllets de mil pessetes, dient-me que tota aquella fortuna era d'un meu oncle que havia mort feia pocs dies a l'Amèrica i m'havia deixat hereu de totes les seves riqueses.

¡Quina alegria vaig tenir! Era ric, molt ric!... I ja no vaig pensar més en treballar. Vaig comprar una gran torre a l'eixamplis de Barcelona, i vaig amoblar-la riquíssimament; allà no hi faltava res: sofàs, cadires encoixinades, piano, escriptori amb tot el luxe, llits daurats, cuadros dels millors pintors, cuarto de banys... en una paraula: era el chalet més bonic de Barcelona. Vaig comprar un automòbil, vaig llogar dues dotzenes de criats i'm vaig disposar a no fer rés més que disfrutar.

Més, ¡quina desgracial, me passejava pel gran jardí de